...ieski.
Polonarum Rex.

Pastorii [illegible] Aegis Palladia in serenissimi
Poloniar. Principis et D.D. Joannis III. [illegible]
Clypeo gentilitio adumbrata.
Gedani Typis Sim. Reinigeri

AEGIS PALLADIA
IN
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI
PRINCIPIS ET DOMINI
DOMINI
JOANNIS III.
REGIS POLONIAE,
MAGNI DUCIS LITHUAN. RUSSIÆ,
PRUSSIÆ, MASOVIÆ, SAMOGIT. KIOVIÆ,
WOLINIÆ, PODOLIÆ, PODLASS. LIVONIÆ. SMOLENSCIÆ, SEVER.
CZERNICHOV. &c.
CLYPEO GENTILITIO
SARMATIÆ, ORBISQ. CHRISTIANI PROTECTORE
ANNO M. DC. LXXVI.
II. FEBRUAR.

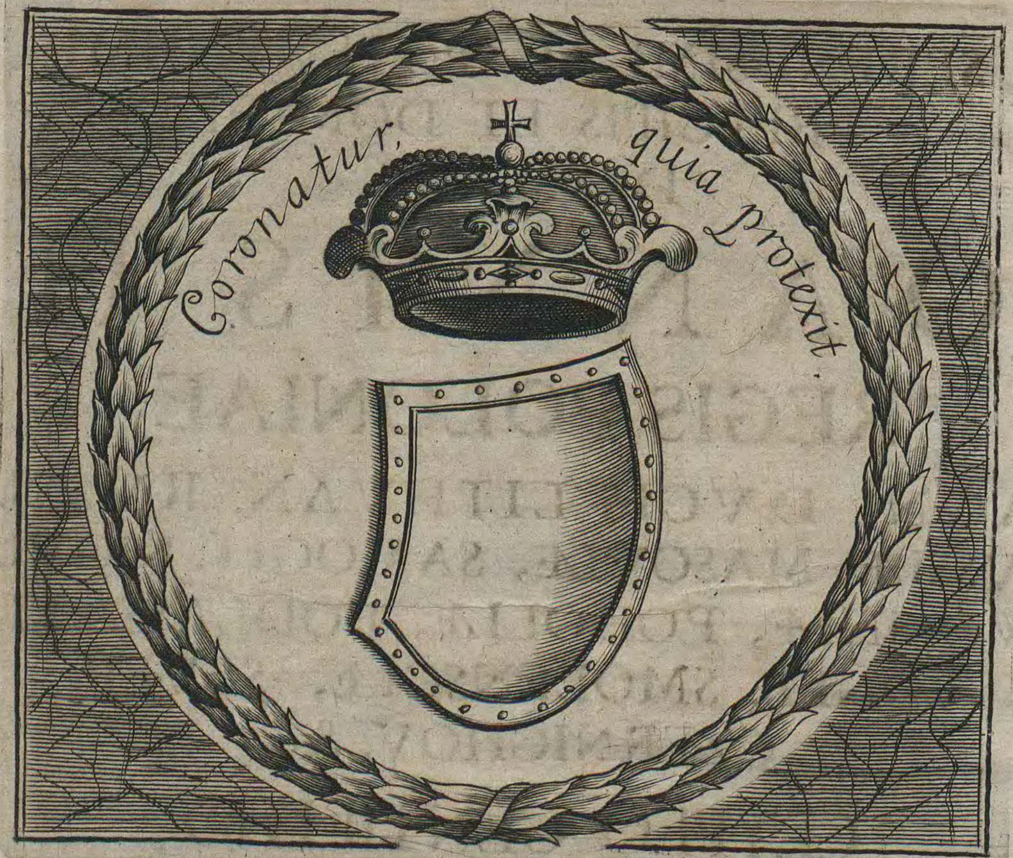
SUB IPSAM INAUGURATIONIS REGIÆ
SOLENNITATEM

adumbrata
â

Joachimo de Hirtenberg Pastorio, S. R. M. Secret. Histor. Commiss. & Burggrab. Mariæburg.

Laurea præcessit, nunc aurea jure Corona,
Arbitrio Cœli, Sarmatiaq́, datur.

GEDANI,
Typis SIMONIS REINIGERI.

AD SERENISSIMUM REGEM.

Heroum cœleste genus, qvo Vindice surgit
Patria, PELIDEN læta tulisse sibi:
Cui Divina manus meritam Virtute Coronam,
Sarmatiæq; suæ libera sceptra dedit,
Adspice. PALLADIÆ, quæ cernitur, ÆGIDOS VMBRA,
A radiis lumen certat habere Tuis.
Illustrat natale decus Tibi MARTIVS VMBO,
Qui LECHIAM texit fortiter VMBO suam.
Obvia Tutorem passis nunc excipit ulnis
Mater, & applausu Terra Polusq; favent.
Debitor ipse novum columen Parnassus adorat,
Devotæq; offert Cyrrhea dona manus.
Accipe, quæ dantur, REX INCLYTE, fronte serenâ,
Ac dantem CLYPEI protegat Vmbra Tui.
Invidiæ nam tela nequit sufferre Camæna,
Sit nisi Regali fulta favore DEA.
Ipsaq; vix ausit Pallas sic Ægide niti,
Vivere sub CLYPEO quin amet illa Tuo.

NE quicquam dubio secum certamine pugnat
Conscia Musa sui; trepidans peccare tacendo,
Nec tamen ausa loqui. Luctu perculsa recenti
Canities Helicona pati, Phœbumq; recusat:
Arduaque ingenti rerum fastigia mole,
Virtutumq; immensus apex cantare parantem
Tardat, & imparibus prohibet tam grandia nerv
Tangere, quæ meliùs veneretur rauca silendo
Chorda, timens nimio ne pondere victa fatisca
Publica sed plausum jam poscunt gaudia. Supplex
Dona CORONANDO debet Reverentia REGI,
Et Pietas jubet ipsa loqui. Sic surgit in ausus
Jam dudum desveta novos, rugæq; senilis
Immemor, Aonios, ipsâ sese altior, æstus
Concipit, & Clarias mordet mens ignea laurus.
Ille en, qui Scythicas radiis victoribus umbras
Dispulit, & Patriæ lucem, ceu Phosphorus alter,
Reddidit, emeritas rarâ Virtute Curules
Scandit, & augustâ librat jam fronte CORONAM.
Eccui tam rigido torpescat frigore pectus?
Quæ linguam glacialis hyems, & plectra ligârit?
Quin fulgente novas capiant hoc sidere flammas,
Inq; triumphales se laxent omnia cantûs;
Quin simul ipsa stupens annis, & saucia curis
Vena reviviscat, positamq; lacessat avenam.
Unde sed ingrediens laudum sublime theatrum
Pierius trahet orsa labor? me copia rerum
Circumdans inopem reddit: lux plurima mentem
Offuscat splendore suo, radiosq; moratur
Ingenii, & dubiâ sistit molimina curâ.
Si generis lustrare decus, Cerasq; vetustas
Musa velit; grandes Lechiæ transscribere fastos
Esset opus, tanti nec erit nisi tarda laboris
Meta; sed & longo cum plurima dixerit orsu,
Plura tamen dicenda forent. At proxima nobis
Sit tetigisse satis. Memori non excidit ævo
Bellonâ prælustris AVVS, qui viribus idem
Ingenii, eloquiiq; potens, carusq; Monarchis,
Et patriæ gratus, libertatiq; decorus,
Sceptra Palatini tenuit, lux inclyta gentis
Sarmaticæ. PATREM simili mox tramite laudum
Filius excipiens, procul hunc superavit honorum

Culmine, cum Solio Regali proxima cessit
Purpura promerito, *Castellanumq́;* creatum
Urbs Regni princeps coluit, coluêre Dynastæ,
Et palmare suum dixit Respublica fulcrum.
Non huic consilio similis, non par fuit alter
Ore Pericléo. Quicquid tum *Pallade* dignum
Gessit utrâq; Lechi tellus, hoc *Nestore* gessit.
Ille *LADISLAO*, Moscum diadema petenti
Jure, quod à populo *Princeps* electus habebat,
Magnus Consilii custos, rectorq; juventæ
Additus, huic tandem, cari post fata Parentis,
Conciliator erat Regni, cum Patria tota
JACOBO moderanda dedit suffragia Campi,
Qvi dare sceptra solet, magnos & dicere Reges.
Huic neq; Threjicii sunt formidata Monarchæ
Arma, sed indomitus, tanto frænante capistro,
Osmanes vinci didicit, pacisq; receptis
Legibus, immiti, nec sicco funere bustum
Quod Lechiæ molitus erat, furibundus inivit.
Sic manus Emathio jam tum *SOBIESCIA* sceptro
Visa fuit fatalis, & ingens fabrica condi
Cæpit, quam tandem major Patre *FILIVS*, astris
Perficit auspicibus, Patrio iam cælitùs Orbi
Defensor, *CLYPEVSq́;* datus. Nam *stemmate* tali
Signarunt illustre *genus* præsaga futuri
Fata, & nobilibus stimularunt pectora flammis.
Maternæ jam mitto decus monumentaq; stirpis,
Digna pari monumenta tubâ, si Musa patenti
Credere se vellet campo, spatioq; vagari
Liberiore manus. Sed jam mihi sufficit Heros
Conspicuæ Virtutis *Avus*, fortissimus ille
Hector Lechigenûm, tremuit qvem Moscua qvondam,
Patriaq; Oraclum Regis, post fata Samoscî,
Vidit, & æternis commendant clara papyris
Ausa, necisq; genus, cum duri Martis arena
Hausit pro patriis, invicto pectore, terris
Impare pugnantem fortunâ, altoq; cadentem
Vulnere. Sed Virtus tumulo sublimior extat,
Et nescit post fata mori *ZOLKEVIUS*, ingens
Sarmatiæ vindex, ac tandem victima gentis.
Sangvine Tu tali genitus, *Fortissime Regum*,
Indole Divinâ, primævo à flore juventæ
Heroum Virtutis iter, cæloq; probatos
Ingrederis calles. Puerum Tritonia Pallas
Ungve suo format, secretos pectoris ignes
Delius ipse fovet Pater, & cælestibus auris
Suscitat, arcanis doctrinæ fontibus implens

Subli-

Sublimem genium, semperq; ad *Principe dignas*
Exstimulans curas, vidit qvia præscius Augur,
Qvæ maneat fortuna Virum, qvid spondeat æther,
Et qvàm grande decus posthac sub Principe tanto
Præsidiumq́; suis promittant Numina *Musis*.
Non tamen Aoniis nimiùm latuisse sub Umbris
Permisit Fortuna Tibi. Sistenda theatro
Lucis erat, puber qvo maturesceret ætas
Sole sub aprico, magnis & idonea rebus
Surgeret in Lechiæ decus immortale *Coronæ*.
Inde peregrinas placuit Tibi visere gentes,
Qvicqvid & Hesperiis usqvam Sapientia terris
Condidit eximium, docili perdiscere menti
Summa cupido fuit. Sensit Te Roma capacem
Rerum magnarum, sensit cum Teutone Celta,
Et Scaldin quicunq; bibunt, Rhenumq; bicornem,
Tum Getici latices Istri, Scatebrasq; Tibisci.
Te qvàcunq; pedem ferres, excepit ubiq;,
Et fovit peregrinus amor. Generosa placebat
Omnibus augusti vultûs, & Principe digna
Majestas oris, traxit qvoq; gratia morum,
Illaq; tranqvillâ spectata modestia fronte,
Temperiesq; animi, nec qvicqvam futile spirans
Sermo, sed occultis innectens corda catenis.
Patria cum reducem vidit, Bellona lacertis
Protenus est amplexa suis, aptumq; Gradivo
A teneris experta, novum Te cæpit Achillem
Fingere, perpetuisq; dehinc exercuit armis:
Non horrere docens hyemes, non cruda Bootæ
Flamina, non nimio Phœbi langvere sub æstu,
Nullum operis trepidare genus, superare natatu
Flumina, pervigiles armatum ducere noctes,
Esuriemq; sitimq; pati, tolerare pericla
Intrepidum, valido obstantes perrumpere ferro,
Non numerare globos, dextrâ sibi quærere laudem,
Vulneribusq; decus, cœlo patriæq; sacratum
Ferre caput, quotiesq; opus est, non parcere vitæ.
His tirociniis, tali durare palæstrâ
Vernantes humeros, animumq; ad grandia natum
Solennis Tibi ludus erat. Sic Thessalus Heros
Non procul à terris, quæ TE tremuêre propinqvum,
Ad Martis trabeas primis deduxit ab annis.
Sic tener Alcides, olim meriturus Olympum,
Membra fatigabat tandem domitura Gigantas.
Sic Geta Threiiciis sudantem vidit in armis,
Et juga lassarunt puerum Rhodopeia Martem.
Grandia spiranti durum quoq; sidera campum

Obje-

Objecêre Tibi. Nec enim truculentior unquam
Incubuit Patriæ, cœlo iraſcente, malorum
Ilias: extremæ miſeram damnaſſe ruinæ
Fata videbantur, belli tonuêre fragores
Undiq;, penè omnis ſubitò vicinia fudit
Hoſtes, & ſtreperi fremuit terrâq; mariq;
Vis gladii, vix ipſa ſalus ſervare labantem
Poſſe putabatur. Rapido *ſervilis* ab Euro
Prima procella fuit, plebes cum ruſtica frænos
Excuteret, Scythicisq; ferox exſurgeret armis,
Cervices ſcrutans Dominas, & Lechidos artus
Dirâ fame vorans. Illi Tu, Martia Proles,
Objectare Tuum, prima inter fulmina, pectus
Auſus es, Alciden animis juvenilibus æquans,
Gorgoneosq; inſtans lacerabas ungvibus Hydros.
Non ſemel immanis merſiſti in viſcere monſtri
Arma, qvia haud uno dirisſima vulnere Lerna
Procubuit, ſed ſæpê caput rediviva ſub auras
Extulit, atq; animos viresq; à vulnere ſumpſit.
Ah! quanto maduit belli hæc feralis arena
Sangvine nobilium! quot Clari nominis iſtìc
Interiêre Duces! inter primaria gentis
Sidera, quæ præſens ætas, quæ poſtera ſemper
Fama canet, proh fata! Tuus florentibus annis,
Unicus occubuit *Frater*, ſpes altera magnæ,
Pulchraq; gemma Domûs, Patriæ virtute futurus
Æmilius, fulmen Martis, ſi ſera vocaſſet
Heroum Lacheſis Juvenem. Nunc laude ſuperſtes
Perpetuâ vivit, templisq; inſertus Olympi,
Semi-Deosq; inter, Proavûm, magniq; Parentis
Complexu gaudens, *Te* Regia ſceptra gerentem
Cœlo ſpectat ovans animis, jugiq; triumphum
Lætabundus agit plauſu, *Fratriq;* faventes
Perpetuò Superos & candida fata precatur.
Non deſævierat furiis excita Coſacæ
Plebis tempeſtas, aliam mox traxit ab Arcto,
Cum mare Parrhaſium vomuit numeroſa phalangum
Agmina, belligerosq; Gothos effudit in agros
Sarmatiæ, qvæ tota ſibi tum diſſona, tardas
Oppoſuit vires hoſti. Sic objice nullo
In medios ruit ille ſinus & viſcera Regni,
Ac propé cuncta ſuis reperit, vel fecit aperta
Conſiliis. Socias jungebat Dacia turmas
Hunnigenæq; ſuis ſubitó de montibus ingens
Militiæ robur Lechicas immiſit in oras
Ambitione tumens cæcâ *Racocius*; ibat
Hûic comitum malefida cohors, qvam Ruſſia miſit.
Triſtibus inſtupuit tot fluctibus obruta Lechis, Nec

Nec ſatis ipſa ſui compos dedit hoſtibus ægrum
Primâ fronte latus, multasq; hæc naufraga puppis
Hauſit aquas. Donec pulſo generoſa ſopore
Natio commovit vires, quatiensq; lacertos,
Excusſit ferale jugum, fecitq; ſepulchrum
Gentibus externis Patriam, raptasq; curules
Reddidit enſe ſibi victrix, terrasq; recepit.
Hìc Tua Sarmaticos inter ſpectata Camillos
Emicuit belli Virtus, Regiq; fugato
Martia feſtinavit opem, Lechicoque cubili
Uſque virens annis, pulchris tamen auſibus apta,
Movit Hyperboreas gladio felice catervas.
At vix dum fulgere minax occæperat enſis
Gotthe Tuus, Lechiæ nullo cum jure cieret
Arma Lycaoniis alius progreſſus ab oris
Hoſtis, regna tenens latè porrecta ſub Urſæ
Cardinibus, verè Dominator lege ſolutus.
Hûic quoque ſe junxit nobis inimicus, & in nos
Præbuit immanis dextras & tela Coſacus.
At læſam fortuna fidem Virtusq; Polona
Ulta fuit, fœdâque hoſtes ejecit arenâ,
Milite non multo, cujus ſed ſveverat ardor
Ingentes ſuperare acies, & fræna ſuperbis
Ponere; pugnantiq; Deûm præſentia favit.
Floruit hìc rurſum Tua *Dux proſperrime*, laurus,
Hìc palmis virûere manus. Non neſciit Arctos
Sudores extrema Tuos. Te Deſna videbat
Indomitum bello, Te victa Boryſthenis ora
Admirata fuit, fuſoq; immixta cruori
Sæpiùs erubuit, ſpectans perjura ſuorum
Pectora, pollutasq; manus, araſque Tonantis.
Jam Tua quis contra ~~Crimeas~~ dicere gentes
Prælia ſufficiat? quæ percenſere Camœnæ
Cuncta queant? Nullus nobis elabitur annus
Vix & hyems, Scythicas quâ non arcere cohortes
Res jubeat. Cum perpetuis Gens dira rapinis
Vivat, non Cererem glebâ, non artibus ullis
Quærere ſveta, ſuæque ſimul Meotidos undis,
Euxinoquè mari, tum paupertate perenni
Tuta, celerquè fugâ; ſic irrequieta propinquos
Sollicitat populos, Lechicosquè incurrere fines,
Venariq; hominum paſſim genus omne, gregesquè
Aſſolet. Hanc contra ſemper mucrone parato
Pervigil excubias egiſti, enſesque latronum
Fregiſti bellace manu, raptorque rapina
Sæpè fuit, crebroque Tuâ Virtute ſoluta eſt
Captorum infinita cohors, quæ jure ſalutis

Te

Te reparatorem. Te libertatis asylum
Prædicat, & verè SCUTUM columenque Tuorum.
At Schyta ceu pestem metuit, sine cæde reversus
Nunquam, cum fluvius, casusve latere volentem
Commisit Tecum, pugnamque ciere coëgit.
Ampla cano, sed multa silens reverentia transit,
Ut plectris majora meis. Et plura patrasset
Vis Animi Dextræque *Tuæ*, nisi livor iniqvus
Atraque suspicio remoras posuisset eunti
Tramite laudato. Quoties ah tristis Enyo
In Te surrexit? quoties per inania Famam
Invasit violenta Tuam? quàm lurida nubes
Invidiæ texit, quæ Tu memoranda gerebas
Pro Patriâ? quàm sæpe fides præclara monenti
Defuit? ô quoties clamabas, *panditur in nos*
Thracia porta, parat jam dudum tela virosq;
In Lechiæ jugulum. Vos ô consurgite Cives,
Et Bizantini diros cohibere Tyranni
Quærite conatus. Sed non permisit Erinnys
Esse fidem dictis; vani figmenta cerebri
Nec pravo caruisse dolo sunt credita, quæ Tu
Pectore sincero, Patriæque impulsus amore
Svadebas. Adeò cæco in sua fata ruebant
Impete discordes, vertigoque tanta trahebat
Præcipites animos: qui dum sic volvere pergunt
Rixarum fluctus, rabies Othomannica vastis
Ingruit Agminibus, mox & Camenecia rupes
Cingitur,, Eoo mora detestata Monarchæ,
Tunc armis instructa minus: Spes deficit omnis
Auxilii; Cives aliò quia verterat ardor
Irarum. Paucis sic *Troja Polona* diebus
Indomitam Odrysio cervicem subdidit hosti.
Ingemuit tantæ trepidans vicinia cladi,
Et Pietas diro læsam se vulnere sensit,
Hic cum Christiadum murus sub Mechica lapsus
Jura fuit. Tardè sapiens post vulnera Lechis
Indoluit, nudum se prostituisse Tyranno,
Jam confessa latus, quin expectabat in ipsis
Visceribus ferrum, quod lassa arcere nequibat.
Sed Superi, queîs cara magis Respublica visa est,
Quàm fuit ipsa sibi, frænum posuêre Monarchæ,
Belli interstitium dantes sub imagine Pacis,
Pacis at heu! miseræ! veterum quam conscia laudum
Erubuit, lethoq; parem Gens Martia duxit.
Nec mora. Tu præiens alios, calcaria creber
Subdebas animis, *ecquis, nisi degener*; inquis,
Indecores Leges, & blando nomine tectum
Servitii

Servitii tolerare jugum, pendendaq; Bassis
Æra queat? Sunt usq; manus, sunt arma Polono,
Tam grave qveîs possit Patriis avertere terris
Dedecus, ignotum Pro Avis, Secloq; Parentum,
Qvorum si cupimus non inficianda propago
Censeri, maculas stet cura abolere pudendas,
Pupillamq; manu forti tueamur honoris,
Sangvine qvem partum Virtus, & Cura reliqvit
Indefessa Patrum. Satis est Acheronte profectam
Tisiphonem tantùm potuisse, in mutua damna
Ut nos impulerit, nullosq; habitura triumphos
Arma. Redux fraterna novo concordia nexu,
Et Patriæ communis amans nos vinciat ardor;
Justaq; in Emathias ruat indignatio gentes.
Libertas animis ignes, & gloria thyrsos
Subjiciat, stimulos imprimis cura Tonantis
Addat, Agarenæ nostris in finibus Aræ
Intolerans, Moveat nos postera turba, nepotes
Detestaturi pro libertate Parentes
Non benè sollicitos, priscæ nec laudis amantes.
Surgite, magnanimi Cives, abstergite labem,
Armaq; deformi, Duce me, præponite Paci.
Scipiadæ tanti voces generosa subibant
Pectora, continuò delectus miles, & arma
Undiq; fulserunt. *Regem* non detinet ipsum
Vis morbi, qvin castra petat: cum membra labarent,
Fertur in ardentes Bello, imperterritus oras,
Et tetigit votis, oculo qvas fata negarunt
Tangere; nam rapuit Lachesis pugnare volentem,
Orbavitq; suos tanto in discrimine rerum
Rex, citò præreptus Terris, & redditus Astris,
Vix dum gustatâ Lechici dulcedine sceptri.
Durius afflicto, tali sub cardine, Regno
Consuluisse videbatur Fortuna, timorq;
Magnus erat, ne læva iterùm discordia Cives
Raptaret, qvos unanimes veneranda tenere
Majestas potuit. Sed cum tam vulnere diro
Iratum Lechiæ rebus se prodidit Æther,
Clarior ejusdem juxtà clementia luxit,
Qvando triumphali cinxit *Tua* tempora lauru,
Principis extincti, tam grandi munere, famam
Anticipans. Regis sese confligere miles
Credidit auspiciis. Felix at sidere pugna
Constitit illa Tuo. Soli mansêre trophæa
Illibata Tibi. Patriæ tamen illa modestè
Assignas Genio Tutori, huic omnia gratus
Filius attribuis. Tanti sed fama triumphi

Unâ

Unâ cum fato Regis dispersa per orbem,
Vix reperire fidem potuit; transcendere sortem
Credita sunt nostram tantæ miracula palmæ.
Castra adstructa Tyræ, duràq; crepidine ripæ,
Præcipitiq; jugo, & firmis tutissima vallis,
Armorumq; omni, victûsq; instructa paratu,
Et plus ter decies millenûm tecta Virorum
Robore, perpetuas jaculantum ex aggere flammas,
Victori cessisse Tibi vix unius horæ
Expugnata morâ, forti cum milite magnos
Procubuisse Duces, vix agmina pauca cruentam
Effugisse necem, scopulos rubuisse madentes
Cædibus, & spisso manasse cadavere flumen
Ac plenos spoliis clivos, vallesq; superbis
Sarmaticas ditâsse manus, arcemq; Chotimi
Atq; alias Urbes, Pruti qvas alluit unda,
Hostibus ejectis, sceptro cessisse Polono,
Omniaq; hæc modici pretio constare cruoris,
Grandia erant nobis portenta, & credita cunctis
Mortali majora manu-Tuq; ipse faventi
Hoc opus insolitum totum transscribis Olympo.
Non stetit hâc fini cælestis gratia, majus
Destinat illa *Tuæ, Princeps*, meliusq; brabeum
Virtuti, Patrio dignam *diademate* censet.
Laurea nulla satis tantos pensare triumphos
Posse videbatur, Regum meruisse curules
Creditus es Superis. Alii dare sceptra recusant.
Qvàm qvi sceptra recens servasset, & usq; tueri
Sufficiat pollente manu. Sed clausa patebant
Hæc decreta diu: scriptas adamante tabellas
Elector demum reseravit *Campus*, & horæ
Momentum Cœlo placitum. Suffragia primùm
Tendebant aliò. Peregrini sangvinis Ostro
Imminuêre Proci. Qvin jam *nonnemo* propinqvâ
Visus erat prensare manu. Sed deniq; Cœlo
Emicuit summæ, cui parent omnia, dextræ
Calculus, applaudit populus, pars plurima fasces
Cælitùs *Electo* mox subjicit, Ipse recusas,
Dum qvenqvam dubitare vides, spernisq; vocari
Electus, nisi concordi *Te* nuncupet urnâ
Campus, & unanimi coeant suffragia sensu.
Consensêre omnes tandem, *REGEMQVE JOANNEM*
Publica Vota sonant. Lætatur **LECHIA MATER**
De gremio venisse suo, qvi tanta gubernet
Regna, parem summâ Virtute animoq; præesse
Orbi, *Davidem* genio, vi Martis *Achillem*,

Theudosius

Theudosius pietate parem, curâq; *Zaleucum*
Justiciæ, mitemq; tamen, nulliq; timendum,
Qvam qvibus est odio Virtus, qvive arma minantur
Insonti Patriæ, tacitis vel fraudibus obsunt.
Electo sed deerat adhuc, ut porrò sacratum
Vinciret *Diadema caput*. Mox ergò rogârunt
Cives, Regalem properes ut adire *Tiaram*.
Pugnavit rationum acies non vilis, & ad *TE*
Svada perorabat pro *TE* facunda *Senatûs*.
Fortior at cunctis jussit dare causa repulsam,
Qvam dederas prior *Ipse TIBI*. Sic omnia vicit
Argumenta *Salus Regni*: qvæ casside condi
Poscebat *Regale Caput*. Sic publicus in *TE*
Privato præpollet honos, prolataq; Sceptri
Ornamenti *Tui*. Pergis *Diadema* mereri,
Sumere qvod differs. Tanto sic grandior exstans,
Qvanto es spontè minor: verèq; hoc dignior *Ostro*,
Qvod removens, *CLYPEO* properas gladioq; tueri.
Nec mora. Mox toto sonuerunt classica Regno,
Concurritq; madens effuso sangvine Thracum,
Eoisq; nitens spoliis, armisq; decora
Bellatorum acies: sperans cumulare trophæis
Nuper parta novis. Animos Dux Martius auges,
Fortunamq; in *Te* comitem sibi miles, & ipsos
Credit stare *DEOS*. Tali putat auspice dextris
Pervia cuncta suis. Pronus sic ire remotos
Ad Patriæ fines properat, sic figere castra.
Russia pertremuit, trepidavit turba rebellis,
Nec paucos peccasse pudet. *Tu* parcere lapso
Non tardus populo, passim Diplomata spargis,
Promittens veniam justo se reddere promptis
Imperio, reliqvos Domitor premis acribus armis,
Dum crudâ cervice rigent, Dominasq; superbo
Contemptu fugiunt leges, frænumq; recusant.
Ipse hyemes Bellator agis sub pellibus, urgens
Militiæ non segnis opus, nihil aspera cæli
Te movit facies, Cereris nec copia flexit
Deficiens, variisq; gemens qverimonia causis.
Namq; laborantis stipendia militis ibant
Langvidiùs, qvia difficilem Respublica sumptum
Affundebat egens. Tu, ne penuria pulchris
Ausibus obstaret, largis patrimonia rivis
Dimanare jubes, proprii nec labe peculi
Defectus Patriæ dubitans pensare, maniplos
Ære Tuo fulcis inopes. Sic militis in Te
Crevit amor, sic castrenses tulit ille labores
Impiger, extremoq; Tui sub limite Regni

Excubias

Excubias egit, patiens, qvæcunq; jubebat
Sub rigido fortuna polo. Sic viſcera Matris
Lechidos haud tetigit damnoſa *licentia Martis*,
Qvæ truculenta *lues*, graſſata prioribus annis,
Gangrænâ pejus, labefecit totius artûs
Corporis, & populi nervos ſuccidit egeni.
His progreſſa viis Virtus Tua, *maxime Regum*,
Sarmatiam recreat, qvæq; olim perdidit illa,
Reddis. Ad obſequii frænum rediêre rebelles,
Qvæq; bibunt Vrbes Hypanim, Roſſumq;, Tiramq;,
Cervicem flexêre Tibi, priſcasq; ſecures
Agnoſcunt, Regiq; ſuo ſe credere gaudent.
Qvas cum Tartaricis innixa potentia nervis
Thracia prævaſtis cuperet pervertere rurſum
Agminibus, ruerentq; immenſi roboris alæ
Biſtonides, ferrum crudele, ignemq; minantes:
His impar numero, bello ſed vivida Virtus
Oppoſuit, qvantum generoſo pectore miles,
Te Divos tribuente Tuos, arisq; focisq;
Vindicias præbens, potuit; multoq; ſubinde
Barbara colluvies maduit proſtrata cruore.
Tum qvoq; prodigio Tibi monſtravêre favorem
Sidera, qvando *nives* æſtivo menſe tegebant,
Qveîs ſtetit hoſtis, agros. Afflat Te mitior aura,
Illum terret hyems. Cælum Tibi ſenſit amicum
Barbaries, hoſtile ſibi; Sic cedere campo
Maluit, & dare terga, Tuis Scytha territus armis,
Numinibusq; ſimul. Sic & ſub Vindice tanto
Intactus ſoſpesq; fuit LEO RVSSICVS, ille,
Impia cui toties frameamq; rogumq; minata eſt
Bizantina manus; voti damnanda cruenti
Forſitan, immanem niſi, Rex invicte, ſtitiſſet
Virtutis *Tutela Tuæ*. Procumbere malle
Regius ardor erat caræ ſub mænibus Vrbis,
Qvàm dare Biſtonii fædandam militis ungvi.
Et ſtetit ille procul, tenuit Baſſasq; Chanosq;
Vmbo Tuus, fuditq; metum Mavortius enſis.
O ſi promiſſam jamdudum fœdere junctus
Acceleraſſet opem Populus, qvàm pulchra dabatur
Materies iterùm palmis! qvàm larga trophæis!
Cæca ſed invidiæ tabes, odiiq; maligna
Fædavit loligo fidem, timuitq; Polonam
Submiſſis fultam auxiliis attollere gentem,
Cujus Achilléas jamdudum experta cohortes,
Fulmineasq; Aqvilas non unâ clade ſuorum
Senſerat. Hoſtiles ſic illa immota furores
Spectavit, captæq; hominum gens aſpera turbæ

Vix etiam ingemuit, tenuiſſe Boryſthenis undam
Contenta, & Scythicas non admiſiſſe catervas.
Sed veniet tandem tempus, qvo ſeria rerum
Invertat fortuna vices, qvo barbarus Iſter
Lechica ſigna tremat, Syriusq; paveſcat Orontes,
Mæotisq; Tuis, *Mars noſter*, inhorreat armis,
Cujus PALLADIAM nullus jam comminùs hoſtis
ÆGIDA ferre poteſt, vultum nec ſuſtinet ullus.
Scimus, *Buczaciam*, nuper cum cinxerat, Arcem
Poſt & *Trembloviam*, rapido veſtigia curſu
Vertiſſe *Imbraimum* Baſſam, Crimeosq; Dynaſtas
Conſpectum fugiſſe Tuum, multumq; pavorem
In terras retuliſſe ſuas, ipſiq; Monarchæ
Æmonio moviſſe metum, moviſſe furorem.
Intremuêre omnes, cum ripam utramq; Polonos
Conſtitit inſediſſe Tyræ. Muldavia tota
Expavit, noſtros ſpectans inſiſtere portis,
Scrutariq; armis trepidæ penetralia terræ.
Sed brumale *Tuis* dedit intervalla trophæis
Sidus, & horrentes urgens penuria Campos,
Nec non dira lues, atro labefacta venéno
Corpora proſternens. Sic mittere *longiùs* arma
Publica disſvaſit ratio, gemitusq; Tuorum.
Te qvippe aſſiduo revocabat Patria voto,
Ante alios Regni *PRIMAS OLSZOVIUS*, ingens
Ille ſub auſpiciis Cari ſibi *Principis*, *Atlas*
Conſilii, Lechiciq; *CAPVT* ſublime Senatûs.
TRZEBICIUS pariter Præſul, qvem culmina *Craci*
Suſpiciunt, qvem Roma colit, qvem Civis honorat
De Patriâ ſummè meritum, ſemperq; merentem,
Conſonat his, *Magni* cui credita cura *Sigilli*,
LESCINIUS, noſtri *Neſtor* veriſſimus ævi.
Conſonuêre alii *PROCERES*, & qvisqvis amantem
TE patriæ communis, amat. Poſt tanta laborum
Auſa, & perpetuis hyemes ſub pellibus actas,
Poſt tot in exhauſtis curas ac tædia terris,
Servatasq;, armis Urbes, hoſtesq; fugatos,
Cernere Te flagrant, tandem & *Diademate* cinctum
Regali, ſpectare animis concordibus optant.
Non *Patre* ulterius Cives, non *Sole* videntur
Poſſe carere ſuo: veriti, ne concitet iras,
Diſſidiiq; faces ſpargat turbator Avernus.
Deſtituiſſe preces, & ſiſtere vota Tuorum,
Sævities *Tibi* viſa fuit: patriæq; Salutis
Cura Tuum ſtimulis animum tam fortibus urſit,
Ut modica aſſiduo ſudori, & Martis arenæ
Spiramenta dares. Mox didita fama per omnes

Sarmatiæ terras, animos hilaravit, ad inſtar
Auroræ, qvæ Mygdonio progreſſa cubili,
Gentibus optatam Phæbi ſuccedere lucem
Nunciat, & roſeo cum lumine gaudia fundit.
Anxia ſed populo qvem ſpes promiſit anhelo,
Jam tandem SOL ipſe venis. Jam *principis Urbis*
Mænia celſa ſubis. Lætus replet omnia plauſus,
Adnutat Pæana canens *Tibi* vertice Pindus.
Undiq; templa ſonant. *LUCEM SANCTISSIMA MATER*
Commodat ecce ſuam: Tua fulgurat inde *Corona*
Splendidiùs, tanto rutilans auguſtiùs *Aſtro.*
Ipſe *STANISLAUS*, Divum qvem *Martyra* Lechis
Tota colit, qvi ſacra *Tuo* jam pandit honori
Limina, *Te* Patriæ librantem ſceptra triumphans
Spectat, & æthereo *REGEM* ſic excipit ore:

SAlve magnanimis, Princeps, Heroibus orte,
Lumen Avis, Gentiq; Tuæ: qvem Patria gaudet
Se TANTUM peperiſſe ſibi: cui ſubjicit ultrò
Sceptra, Jagelloniis olim benè credita dextris,
Nunc Tibi ſe tradit. Tu qvod felicibus armis
Servaſti, prudente manu moderabere Regnum
Sarmatiæ, Civem Patriæ Tu legibus æqvis
Flectes, Biſtoniæ fortis Tua Dextera Lunæ
Terribilis, vindex eadem Tutelaq; ſacræ
Relligionis erit. Cape fortunante Coronam
Numine, non alii tantum ſedet aptiùs Oſtrum.
Virtutem ſublime Tuam Diadema coronat,
Ipſe Coronabis meritum Diadema trophæis.